

ARU
PHRANAKHON SI AYUTTHAYA
RAJABHAT UNIVERSITY

2568

รู้รักสามัคคี

สรุปผลการดำเนินงาน

กิจกรรมโครงการส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิหน้าที่
ของตนเองและผู้อื่นภายใต้พื้นฐานสังคมประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ไตรมาส 2

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

คำนำ

สังคมไทยนั้นประกอบด้วยประชาชนที่มีความแตกต่างและหลากหลาย ทั้งด้านวัย วุฒิ คุณวุฒิ ประสบการณ์ และทัศนคติ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อการอยู่ร่วมกันและการสร้างสังคมให้เกิดความสุข โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นประชากรที่กำลังเติบโตเจริญวัยขึ้นมาทดแทน และพร้อมจะเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไปในอนาคต หากเด็กและเยาวชนในวันนี้มีการศึกษาดี ความประพฤติดี มีคุณธรรมและจริยธรรมประจำใจ มีความรักสามัคคี เข้าใจบทบาทหน้าที่ของพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตยแล้ว จะทำให้เป็นพลเมืองที่มีขีดความสามารถและมีคุณค่า ส่งผลให้เกิดการอยู่ร่วมกันในสังคมที่เป็นสุข ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองสืบไป

กิจกรรม “รู้รักสามัคคี” ตามโครงการส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น ภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ภายใต้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560- 2579) ประจำปีงบประมาณ 2568 ไตรมาสที่ 2 โดย คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จึงเกิดขึ้นจากการใช้กิจกรรมทางศิลปะการแสดงเพื่อสร้างความตระหนักรู้เรื่องหน้าที่พลเมืองตามระบอบประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่ได้ทั้งความรู้และความบันเทิงไปพร้อมกัน อีกทั้งตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยตามสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ที่ว่า “เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีความเป็นเลิศด้านการพัฒนานวัตกรรมที่สอดคล้องกับการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนด้วยคุณวัฒนธรรมแห่งเมืองมรดกโลก ภายในปี พ.ศ..2570”

สารบัญ

01

หลักการและเหตุผล

04

วัตถุประสงค์

05

กลุ่มเป้าหมาย

06

กล่าวเปิดงาน

07

กล่าวรายงาน

08

แนวคิดการสร้างกิจกรรม

15

รูปแบบกิจกรรม

16

วิธีการดำเนินงาน

17

กำหนดการ

19

จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม

19

วิธีประเมินผล / ตัวชี้วัด

21

สรุปผลและอภิปราย

22

ประมวลภาพกิจกรรม

39

บรรณานุกรม

40

ช่องทางติดต่อ

หลักการ และเหตุผล

นวนยุค คือ ยุคของความทันสมัย (Modernism) เริ่มมีมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 5 ซึ่งเป็นยุคของการปฏิวัติวิทยาศาสตร์ในช่วงหลังยุคของการฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) ในยุโรปคำว่า Modern มีที่มาจากภาษาละติน คำว่า “Modernus = modern แปลว่าสมัยใหม่ หรือทันสมัยซึ่งรากฐานทางความคิดนี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางความคิดของผู้คนในสมัยนั้น ที่เปลี่ยนจากการเชื่อศรัทธาในพระเจ้าทุกอย่าง เปลี่ยนไปเป็นการเชื่อมั่นในตัวมนุษย์เกิดการแสวงหาความรู้ความจริงสิ่งสากลในโลกตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นด้วยการคิดเชิงเหตุผลพยายามค้นหาความรู้ ทำความเข้าใจสิ่งทั้งหลายด้วยจิตหรือปัญญาโดยมีความเชื่อมั่นตามแนวคิดของมนุษยนิยมว่า มนุษย์มีความสามารถและมีศักยภาพที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ด้วยตัวเองหาได้ขึ้นอยู่กับพระเจ้าเพียงอย่างเดียวไม่ มนุษย์ในยุคนี้จึงมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและการใช้เหตุผล โดยมีความเชื่อพื้นฐานว่าโลกมีกฎเกณฑ์ และวิธีการทางวิทยาศาสตร์นี้เองที่เป็นวิธีการในการค้นพบกฎเกณฑ์ของโลกนวนยุคจะเชื่อมั่นในวิทยาศาสตร์ว่าสามารถพิสูจน์และแก้ปัญหามากอย่างให้แก่มนุษย์ได้ มนุษย์จะมีความสุขสมบูรณ์แบบในโลกนี้ได้โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทำให้ชีวิตมนุษย์มีความสะดวกสบายและมีความสุขกับเทคโนโลยีและความรู้ที่ทันสมัย (นาวัน พิษณุวิเศษกุล อ้างถึงใน รัชฎาพร เกตานนท์, 2023, หน้า 138) ซึ่งนวนยุคนี้กินเวลายาวนานถึง 500 ปี เมื่อโลกเปลี่ยนผ่านกาลสมัยเข้าสู่หลังนวนยุค หรือที่รู้จักในนาม ศตวรรษที่ 21 หลังนวนยุค (Post-Modern) แปลว่า หลังสมัยใหม่ (รัชฎาพร เกตานนท์, 2023, หน้า 138)

หลังนวยุคได้มองกระบวนการค้นหาและตีความความจริงที่แปรเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งจุดนี้เองถือเป็นรากฐานทางความคิดของหลังนวยุค ที่ความเชื่อในเรื่องการค้นหาความจริงโดยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้เปลี่ยนแปลงไป มิใช่ว่าจะไม่เชื่อในวิทยาศาสตร์เสียทีเดียว หากแต่เปลี่ยนความคิดไปว่าวิทยาศาสตร์อาจไม่ใช่เครื่องมือที่ใช้ในการค้นพบความจริงที่เป็นที่สิ้นสุดได้เสมอไป เพราะหลังนวยุคจะเชื่อในเรื่องของการเปลี่ยนแปลง เชื่อในเรื่องของความหลากหลายที่มาพร้อมกับความเป็นพลวัตทางสังคม ดังนั้นจึงไม่มีความรู้หรือความจริงใดที่เป็นสากล ความรู้ความจริงเกิดจากการตีความในเชิงของภาษาที่อยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไปตามแต่ละสังคม ซึ่งก็สามารถมีความเป็นอื่น และเป็นอื่นๆ ได้เสมอ ดังนั้น ความรู้ ความจริง ความดีงาม ความถูกต้อง จึงเป็นสิ่งที่เราต้องพิจารณาผ่านสำนึกร่วมและอุดมการณ์ของสังคมประกอบด้วย กระบวนทัศน์การพัฒนาหลังนวยุคจึงไม่เชื่อว่าวิทยาศาสตร์จะเป็นคำตอบสุดท้ายของทุกสิ่งได้อย่างสากล ดังที่เอมมานูเอล คานท์ (Kant อ้างถึงใน รัชฎาพร เกตานนท์, 2023, หน้า 139) นักปรัชญาตะวันตกได้เคยกล่าวไว้ว่า “อย่าหลงใหลวิทยาศาสตร์ เพราะวิทยาศาสตร์มิได้ให้ความจริง ให้เพียงสิ่งที่เป็นประโยชน์ เราต้องใช้วิทยาศาสตร์รับใช้มนุษย์ในขอบเขตของศีลธรรมและศาสนา โดยใช้สำนึกร่วมของมนุษยชาติเป็นเกณฑ์” ด้วยความคิดนี้เองที่ทำให้การมองโลก หรือกระบวนทัศน์หลังนวยุคเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

หลังนวยุค จึงไม่เชื่อในเรื่องความจริงที่มีหนึ่งเดียว ปฏิเสธความเป็นสากล เพราะเชื่อว่าโลกคือพลวัต ตลอดเวลาและเต็มไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งแต่ละวัฒนธรรมนั้นก็มีความรู้ ความคิด และความเชื่อตามเหตุผลของตนเอง คุณค่า ความดี ความงาม ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ต่างๆ จึงอยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมของแต่ละสังคม เราจึงไม่ควรจะตัดสินว่าอันไหนสิ่งใดดีที่สุดด้วยเกณฑ์ที่เป็นสากลหนึ่งเดียว สิ่งที่ดีที่สุดของสังคมหนึ่ง อาจจะไม่ดีสำหรับสังคมอื่นหรือคนอื่นก็ได้ความคิดหลังสมัยใหม่ (postmodern) นี้เสนอให้ปฏิเสธความแน่นอนหนึ่งเดียว นักคิดหลังสมัยใหม่จึงปฏิเสธเรื่องสัจสมบูรณ์สูงสุดเป็นสากล โดยเห็นว่าอันติมะสัจ (Ultimate Truth) หรือความจริงสูงสุดเพียงหนึ่งเดียวนั้นไม่มี เพราะโลกและสังคมคือพลวัตและสังคมดำรงอยู่ด้วยความแตกต่างหลากหลาย (diversity)... การพยายามสร้างความเป็นเอกภาพแบบ Unity ที่มีความหมายในเชิงการมุ่งเน้นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยมีความคิดและความเชื่อเดียว จึงไม่ใช่คำตอบของการจัดการความขัดแย้งในสังคมไทยในสมัยหลังนวยุคอีกแล้ว (รัชฎาพร เกตานนท์, 2023, หน้า 138-139)

สังคมไทยมีลักษณะความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมสูง ประกอบด้วยประชาชนที่มีความแตกต่างกันทั้ง ทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม ทำให้วิถีชีวิตของผู้คนในประเทศมีความแตกต่าง และในท่ามกลางความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมในสังคมไทยที่ทำให้เกิดความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลให้เกิดความคิดที่แตกต่างจนนำไปสู่ความขัดแย้ง กระบวนการและความเชื่อในเรื่องประชาธิปไตยถูกนำมาใช้ในฐานะของการเป็นเครื่องมือที่เชื่อว่าจะ

สามารถหลอมรวมและขจัดความขัดแย้งในสังคมลงได้ โดยเชื่อว่าถ้าสร้างความเป็นเอกภาพแบบ Unity ได้ สังคมไทยจะไม่มี ความขัดแย้งกันอีก แต่ความเป็นจริงดังที่เราประจักษ์ในประวัติศาสตร์ กันมาแล้วว่า ยิ่งรวมเป็นหนึ่งโดยเน้นเอกภาพหนึ่งเดียวกลับยิ่งสร้างความขัดแย้ง สิ่งนี้ล้วนเป็น ผลพวงมาจากฐานความคิดของนยุคที่เชื่อเรื่องความจริงสูงสุดเป็นสากล ความเป็น ประชาธิปไตยจึงถูกนำมาใช้อย่างผิดๆ โดยประชาธิปไตยในแบบที่คนไทยเข้าใจในลักษณะของการ ยึดเสียงข้างมากเป็นหลักในทุกๆ เรื่อง กลับไม่ได้ช่วยพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน การ พัฒนาสังคมไทยในสมัยหลังนยุคจึงต้องเป็นไปเพื่อลดความขัดแย้งและส่งเสริมความเข้าใจอัน ดีต่อกัน (รัชฎาพร เกตานนท์, 2023, หน้า 141-142)

เครื่องมือที่สามารถสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในสังคมไทยหลังนยุคคือ การปรับเปลี่ยนมุมมอง เปลี่ยนวิธีคิด แนวความคิดนี้มีพื้นฐานอยู่บนการยอมรับและเคารพใน ความหลากหลาย และแตกต่างกันของผู้คนในสังคม เปลี่ยนจากการปลูกฝังความเป็นเอกภาพ (Unity) เป็นความสามัคคี ประองดองสมานฉันท์ (Harmony) แทน เพราะความเป็นเอกภาพที่เกิด จากการบังคับ ยิ่งทำให้คนเกิดความแตกแยก แต่ถ้าเปลี่ยนจากการบังคับเป็นการยอมรับ เน้น กระบวนการประชาธิปไตยในวิถีชีวิต เปิดโอกาสและส่งเสริมการมีส่วนร่วม ยอมรับความแตกต่าง หลากหลายและรับฟังความคิดเห็นเหตุผลซึ่งกันและกัน วิพากษ์และวิจารณ์อย่างมีมิตรไมตรี มีใจ ที่เปิดกว้าง ลดทอนอัตตาในตนเอง เน้นความสามัคคีประองดอง ตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันได้ ด้วยความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก เหล่านี้ต่างหากที่จะทำให้สังคมไทยเกิดความเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกันได้อย่างแท้จริง (รัชฎาพร เกตานนท์, 2023, หน้า 146)

จากแนวคิดการสร้างเอกภาพบนความหลากหลายจึงเป็นเหมือนนิยามใหม่ของคำว่า “รู้รัก สามัคคี” ที่สามารถเผยโฉมกระบวนการขัดเกลาทางสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม ที่มุ่งเน้นการกลับ ไปแก้ไขที่จุดเริ่มต้นทางความคิด ความเชื่อ การบ่มเพาะทางปัญญา อีกทั้งการจำลองมุมมองทั้ง ในฐานะที่เป็นเราและเป็นเขา เพื่อให้เกิดการรับรู้ ตระหนักถึงสภาวะที่ตนเองและเพื่อนร่วมสังคม ต้องเผชิญอย่างเข้าอกเข้าใจ สามารถนำไปสู่การมองเห็นความแตกต่างที่ไม่แตกแยก มองเห็น ความหลากหลายมิใช่ความแปลกแยกมิใช่ความถูกต้องดงามของสังคมมาวัดค่ากับอีกสังคม หรือ การมองหาความได้เปรียบเสียเปรียบ

เพื่อให้กิจกรรมโครงการส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น ภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพใน การขับเคลื่อนกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ทันต่อสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของ สังคมโลกในหลังนยุค กิจกรรมและการแสดงร่วมสมัย “ไตรรงค์หลากหลาย” จึงถูกสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว เป็นเครื่องมือในการขัดเกลาสังคมช่วยสร้างความรู้และความเข้าใจต่อ แนวทางการสร้างสมานฉันท์ตามนิยามหลังนยุค เอกภาพบนความหลากหลาย จาก Unity สู่ Harmony

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวคิดการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในสังคมตามกระบวนการทัศน์หลังนวยุค (Post-Modernism) อันสอดคล้องต่อพลวัตทางสังคมและพฤติกรรมผ่านกิจกรรมและศิลปะการแสดงร่วมสมัย
2. เพื่อสร้างสรรค์กิจกรรมและศิลปะการแสดงร่วมสมัยอันส่งเสริมการรับรู้ความสำคัญของความรักสามัคคีบนแนวคิดเอกภาพบนความหลากหลาย
3. เพื่อนำกิจกรรมและศิลปะการแสดงร่วมสมัยใช้เป็นสื่อการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจเรื่องความรักสามัคคีบนแนวคิดเอกภาพบนความหลากหลาย

กลุ่มเป้าหมาย

- เด็กและเยาวชน / ประชาชน จำนวน 1,000 คน
- พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ จังหวัดอ่างทอง

พระตำหนักคำหยาด

ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง
จังหวัดอ่างทอง
15-16 กุมภาพันธ์ 2568

โรงเรียนเชียงรากน้อย

(กรัฟ-สังเวียน เหราปัตย์อนุสรณ์)
ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
24 กุมภาพันธ์ 2568

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒

(วัดช้างใหญ่) ตำบลช้างใหญ่
อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
24 กุมภาพันธ์ 2568

โรงเรียนอุดมศิลป์วิทยา

ตำบลตลาดเกรียบ อำเภอบางปะอิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
25 กุมภาพันธ์ 2568

กล่าวเปิดงาน

นายอนุชา เรืองอมรวิวัฒน์

นายอำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

15 กุมภาพันธ์ 2568 ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ท่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำหยาด ท่านคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คณะผู้บริหาร ข้าราชการ และผู้มีเกียรติที่เข้าร่วมกิจกรรมทุกท่าน

ผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มาเป็นประธานในการเปิดงานการจัดกิจกรรม “รู้รักสามัคคี” ตามโครงการส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น ภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ในวันนี้

สังคมไทยนั้นประกอบด้วยประชาชนที่มีความแตกต่างและหลากหลาย ทั้งด้านวัยวุฒิ คุณวุฒิ ประสบการณ์ และทัศนคติ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนากฎหมายคุณธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันและการสร้างสังคมให้เกิดความสุข โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเป็นประชากรที่กำลังเติบโตเจริญวัยขึ้นมากทดแทน พร้อมจะเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไปในอนาคต หากเด็กและเยาวชนในวันนี้มีการศึกษาดี ความประพฤติดี มีคุณธรรมและจริยธรรมประจำใจ มีความรักสามัคคีเข้าใจบทบาทหน้าที่ของพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตยแล้วจะทำให้เป็นพลเมืองที่มีขีดความสามารถและมีคุณค่าส่งผลให้เกิดการอยู่ร่วมกันในสังคมที่เป็นสุข ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองสืบไปจากการกล่าวรายงาน เห็นได้ว่าเป็นการจัดงานที่ได้รับความร่วมมือจากหลายภาคส่วน มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีการใช้กิจกรรมทางศิลปะเพื่อทำให้เกิดความตระหนัก รู้เรื่องหน้าที่พลเมืองตามระบอบประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง ถือเป็นการจัดกิจกรรมที่ได้ทั้งความรู้และความบันเทิงไปพร้อมกัน

ผมขอขอบคุณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผู้รับผิดชอบโครงการหลัก ที่ได้เข้ามาเป็นส่วนสนับสนุนในการจัดกิจกรรมตามโครงการ ขอขอบคุณอาจารย์ และนักศึกษาจากสาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งผู้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการนี้เป็นอย่างยิ่ง และขอให้การจัดกิจกรรมตามโครงการประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ ขอขอบคุณครับ

กล่าวรายงาน

รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคิน โชติเวชย์ศิลป์

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
15 กุมภาพันธ์ 2568 ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

เรียน ท่านอนุชา เรืองอมรวิวัฒน์ นายอำเภอโพธิ์ทอง ท่านประเวศน์ เดชตง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำหยาด คณะผู้บริหาร ข้าราชการ และผู้มีเกียรติที่เข้าร่วมกิจกรรมทุกท่าน

กระผมรองศาสตราจารย์ ดร.ภาคิน โชติเวชย์ศิลป์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในนามของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ขอขอบพระคุณท่านนายอำเภอโพธิ์ทองเป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีเปิดงานการจัดกิจกรรม “รู้รักสามัคคี” ในครั้งนี้ การจัดงานในวันนี้เป็นกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ภายใต้โครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อ

การ

พัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ รับผิดชอบโดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พื้นที่ในการจัดกิจกรรม ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง โดยตั้งเป้าหมายสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็น นักเรียน นักศึกษา และประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ คน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้มีความรู้ และเข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเอง ในฐานะพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติตนเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมที่เป็นสุข ถือเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตอีกทาง

รูปแบบในการจัดกิจกรรมประกอบด้วย การจัดนิทรรศการส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเอง ในฐานะพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย กิจกรรมการแสดงระบำอาเซียนวาทเกิดพระเกียรติ ๗๒ พรรษา พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว และกิจกรรมการบรรเลงดนตรีส่งเสริมความรักความสามัคคี และขับร้องเพลง พระราชนิพนธ์ และเพลงไทยลูกทุ่ง โดยนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว กระผมขอเรียนเชิญท่านนายอำเภอโพธิ์ทอง ได้กล่าวเปิดงาน และให้ข้อคิดอันเป็นประโยชน์แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่อไป เรียนเชิญครับ

แนวคิดการสร้างกิจกรรม

1. เอกภาพบนความหลากหลาย
2. แนวคิดหลังนวยุค (Postmodernism)
3. แนวคิดอัตถิภาวนิยม (Existentialism)
4. การแสดงร่วมสมัย (Contemporary Performance)

1. เอกภาพบนความหลากหลาย

กระบวนการสร้างประชาธิปไตยหรือความเป็นประชาธิปไตยหลังนวยุค เราอาจจะนำมาตีความและปฏิบัติใหม่ ความเชื่อเรื่องการตัดสินโดยเสียงข้างมากอาจจะต้องเปลี่ยนไปเป็นไม่ตัดสินหรือตัดสินใจบนเกณฑ์ของหลักจริยธรรมที่เปิดกว้างทางกฎเกณฑ์และข้อจำกัดที่แตกต่างตามบริบทของสังคม โดยพิจารณาถึงสำนึกร่วมและอุดมการณ์ทางวัฒนธรรม (รัชฎาพร เกตานนท์, 2023, หน้า 143) ประชาธิปไตยในลักษณะการยึดเสียงข้างมากเป็นหลัก 1 คน 1 เสียง ใช้ระบบตัวแทนและเน้นการเลือกตั้ง อาจไม่ได้เป็นทางออกเสมอไป ประชาธิปไตยลักษณะนี้อาจตายไปแล้ว เพราะในที่สุดแล้ววิธีและระบบการเลือกตั้งทำให้เกิดช่องโหว่ ก่อให้เกิดปัญหาว่าด้วยเรื่องเสียงข้างมาก (adversarial democracy) สร้างความรู้สึกความเป็นผู้ชนะและผู้แพ้ เกิดการประท้วงต่อต้านและภาวะความเป็นศัตรูกัน ยิ่งจะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งกันไปอย่างไม่รู้จบสิ้น (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ อ้างถึงใน รัชฎาพร เกตานนท์, 2023, หน้า 143)

ความมีอคติในสังคมทำให้คนเราให้คุณค่าของความแตกต่างไม่เท่ากัน เรายอมรับและอดทนกับความแตกต่างไม่ได้ และผลักให้คนที่คิดต่างและไม่เหมือนเราอยู่ในชีวิตตรงข้ามเสมอ เกิดการตีตรา ประณาม กีดกัน และการบังคับให้เกิดการหลอมรวมเป็นอันหนึ่ง นำมาซึ่งความทุกข์ ความรุนแรงและความแตกแยกในสังคม ยกตัวอย่างเช่น วัฒนธรรมในโรงเรียนที่เน้นการบังคับหลอมรวมให้นักเรียนทุกคนมีลักษณะเหมือน ๆ กัน ความกดดันเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม โรงเรียน ทำให้เราไม่สามารถมองเห็นและยอมรับความแตกต่างที่แต่ละปัจเจกบุคคลพึงมีได้ท่ามกลางความหลากหลายและความขัดแย้ง คนไทยจึงควรร่วมมือกันสร้างความเป็นเอกภาพบนความหลากหลาย ยอมรับและเคารพความแตกต่าง ภายใต้กติกาของการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย การใช้ชีวิตอยู่ในสังคมไทยเช่นนี้ต้องถือว่าเป็นการมองโลกในแง่ดี เพราะการมองโลกเช่นนี้เป็นมุมมองอย่างสันติและสอดคล้องกับความเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง (ชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ อ้างถึงใน รัชฎาพร เกตานนท์, 2023, หน้า 144)

แนวคิดการสร้างกิจกรรม

2. แนวคิดหลังนวยุค (Postmodernism)

ศิลปะในยุคหลังสมัยใหม่ ศิลปะในยุคหลังสมัยใหม่นั้นมีที่มาจากรูปแบบและสไตล์ทางศิลปะที่มาจากการปฏิวัติทาง ความคิดทางด้านปรัชญาความรู้และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในด้านต่างๆดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดที่ต้องการรื้อถอน (Deconstruct) ระบบคิดและความเชื่อเดิม การปฏิเสธการหยั่งรู้ความจริง เนื่องจากความจริงเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นโดยระบบของภาษาด้วยสำนวนโวหาร การจูงใจ การบิดเบือน ภายใต้ความขลังของทฤษฎีวาทกรรม ระบบปรัชญาที่ซับซ้อน ภาพลักษณ์การปฏิเสธอำนาจของกรอบระเบียบ โครงสร้าง สำนึกคิดจารีตเดิม สกุลทางศิลปะและการปฏิเสธว่าศิลปะไม่ได้เป็นของสูงส่งอีกต่อไป วัฒนธรรมมิใช่สิ่งที่ผูกขาดอยู่ในชนชั้นสูงหรือผู้รู้ แต่คนทั่วไปก็สามารถมีวัฒนธรรม รสนิยม สุนทรียะของตนเอง ทั้งสามารถสรุปลักษณะภายใต้แนวคิดปรัชญาแบบยุคหลังสมัยใหม่ได้ดังนี้ (ขจิตขวัณ อ่างถึงใบ เขมิกา จินดาวงศ์, 2551, หน้า 35)

1. ปฏิเสธศูนย์กลาง (Decentre)
2. การปฏิเสธจารีตเดิมที่มีต่อศิลปะ จากเดิมที่เห็นว่าศิลปะต้องงาม เต็มสมบูรณ์ถาวรมาสู่มุมมองแบบปฏิเสธศิลปะ (Non-arts หรือ Anti-arts)
3. การปฏิเสธความเป็นเอกภาพ (Unity) หรือ องค์กรรวม (Totality)
4. เน้นรูปแบบและลีลาที่หลากหลาย โดยการผสมผสานหลายๆ รูปแบบเข้าไว้ด้วยกัน (Eclecticism)
5. รูปแบบศิลปะมีลักษณะลูกผสม (Hybrid)
6. เนื่องจากแนวคิดแบบหลังสมัยใหม่นิยมมีที่มาจากแนวคิดหลังโครงสร้างนิยม (Post Structuralism) ลักษณะงานจึงมีแนวโน้มคัดค้านโครงสร้าง ระเบียบ และลำดับ
7. รูปแบบศิลปะแบบหลังสมัยใหม่นิยมปฏิเสธจุดเริ่มต้น จึงปฏิเสธประวัติศาสตร์แต่มีลักษณะโหยหาอดีต (Nostalgia)
8. พยายามที่จะลบล้างเส้นแบ่งระหว่างศิลปะกับชีวิตประจำวัน
9. ยกเลิกการแบ่งลำดับชั้นระหว่างศิลปะชั้นสูงกับศิลปะชาวบ้าน (High Arts กับ Low Arts)

(เขมิกา จินดาวงศ์, 2551, หน้า 36-39)

แนวคิดการสร้างกิจกรรม

แนวคิดหลังนวยุค (Postmodernism) (ต่อ)

สุนทรียศาสตร์และรูปลักษณะอันเด่นชัดของศิลปะในยุค Postmodern Art

- Art Pastiche (การเลียนแบบ), เฟรดริกเจมสัน (Fredric Jameson)
- Hybrid art form (รูปแบบศิลปะที่ผสมปนเป) อย่างเช่น furniture-sculpture (no border)
- Discontinuity (ไม่มีความต่อเนื่องเป็นเรื่องเดียวกัน) (Fredric Jameson)
- Unoriginality โบริยาร์ (Jean Baudrillard)
- Eclecticism (คัดสรรสิ่งที่ดีเลิศมาใช้นำมาประกอบกันเป็นห้วงมุกฎท้ายมังกร)
- Retro-style / Recycling old style / trans-historical styles Ornament / Decorative
- Complexity, contradiction, ambiguity (พวกนี้เข้ามาแทนที่ความเรียบง่าย simplicity, purity, rationality)
- High art ผสมกันกับ Low art, Popular art และ Commercial art (หลังปี 1970 ศิลปะไม่ได้ถูกจำแนกแบบในอดีต และไม่ต้องอยู่ใน museum, หรือ art gallery และไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องของ ผู้เชี่ยวชาญ)
- Appropriated image (ภาพหยิบยืม อันนี้ต่อต้าน originality)และเป็นการต่อต้าน avant-garde

(เขมิภา จินดาวงศ์, 2551, หน้า 35)

แนวคิดการสร้างกิจกรรม

3. แนวคิดอัตถิภาวนิยม (Existentialism)

ลัทธิอัตถิภาวนิยม (Existentialism) เน้นการพิจารณาภาวะความมีอยู่ของตนเองในสิ่งแวดล้อมที่เป็นจริง เพื่อกล้าเผชิญปัญหาจริง และรู้จักตัดสินใจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ในเรื่องความหมายของปรัชญา ลัทธินี้เน้นความสำคัญของการเป็นตัวของตัวเองในการสร้างปรัชญาของแต่ละคน เพื่อเป็นหลัก ยึดถือของตนเอง แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ผู้อื่นสามารถทำเช่นเดียวกับตนได้ การศึกษาปรัชญาจึงเป็นเพียงการพิจารณาตัวอย่างของผู้ที่ได้สร้างสรรค์ปรัชญามาก่อนเพื่อกระตุ้นให้ผู้ศึกษาคิดสร้างปรัชญาของตนเองขึ้นมาบ้าง โดยตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคม (กิริติ บุญเจือ, 1979)

ปรัชญาการศึกษาอัตถิภาวนิยม มีแนวคิดที่มุ่งการพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นผู้ที่สามารถพัฒนา ความเป็นอัตลักษณ์ของตนเองอย่างเต็มที่ ให้รู้จัก มีความรับผิดชอบต่อ การตัดสินใจของตนเอง การ ศึกษาจึงช่วยให้มนุษย์เข้าใจตัวเอง เน้นที่ตนเอง ให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามความสามารถของตนเอง มีความคิดอิสระในการทำงาน มีความสุขกายและ สบายใจในการปฏิบัติงาน สอนให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง และกระตุ้นให้ กล้าเลือกเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ ด้วยความรับผิดชอบต่อเสรีภาพของตน และของ คนทุกคนในโลก อัตถิภาวนิยมสะท้อนให้เห็นถึง ความต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียน พัฒนาตัวเองอย่าง เต็มที่ให้รู้จักใช้เสรีภาพในการเลือกและมีความรับ รับผิดชอบต่อ การตัดสินใจของตน ปรัชญาการศึกษา อัตถิภาวนิยมจึงเป็นการช่วยให้มนุษย์เข้าใจของ การมีอยู่ของตัวเองและโลก (Boonjun, อ้างถึงใน จิราภรณ์ จันทรโณม และสุวิน ทองปิ่น, 2563)

แนวคิดการสร้างกิจกรรม

แนวคิดอัตถิภาวนิยม (Existentialism) (ต่อ)

ปรัชญาอัตถิภาวนิยม ให้ความสำคัญปัจเจกภาพมากกว่าสากล เสรีภาพมากกว่าระเบียบ กฎเกณฑ์ เน้นการสร้างสรรคมากกว่าการอนุรักษ์ ระเบียบแบบแผน ยึดความรู้สึกมากกว่าเหตุผล และให้ความสำคัญแก่ความรู้เชิงอัตนัย (Subjective Knowledge) เช่น ความรู้ที่เกิดจากการประสบด้วยตนเอง มากกว่าความรู้เชิงปรนัย (Objective Knowledge) เช่น ความรู้ที่เกิดจากเหตุผล กล่าวคือ ถือว่าความรู้เชิงอัตนัยมีน้ำหนักมากกว่าความรู้เชิงปรนัย (Dictionary of Philosophy English Thai, อ้างถึงใน จีรากรณ์ จันทรโอม และสุวิน ทองปิ่น, 2563, หน้า 187)

แนวคิดการสร้างกิจกรรม

4.การแสดงร่วมสมัย (Contemporary Performance)

Merce Cunningham คือ นักสร้างสรรค์ การเต้นคนแรกในนาฏศิลป์ร่วมสมัย เนื่องจากได้ทำการต่อต้าน แนวความคิดของนาฏศิลป์สมัยใหม่และพัฒนาให้นาฏศิลป์ร่วมสมัยมีความอิสระมาก ยิ่งขึ้นและได้สร้าง หลักการไว้ดังนี้

- 1.นามธรรม Merce Cunninghamเชื่อว่าการเคลื่อนไหวคือการขยายความ ที่เพียงพอแล้วไม่มีความจำเป็นต้องบอกเรื่องราวหรือสะท้อนอะไร
- 2.ถูกออกแบบในพื้นที่และเวลาโดยไม่มีเป้าหมายของการสร้างสรรค์เพราะ เป้าหมาย นั้นอาจจะเป็น กรอบในการบีบบังคับผลงานทำให้ไม่สามารถ เกิดสิ่งใหม่ได้
- 3.ความนิ่งหรือความเฉียบคืออีกหนึ่งสุนทรียภาพ
- 4.มิติของเพลง
- 5.ความอิสระไม่กำหนดกรอบซึ่งกันและกันระหว่างเพลงกับนาฏศิลป์
- 6.ไม่มีลำดับชั้นของนักเต้น
- 7.ผู้ชมมีอิสระในการชม
- 8.ไม่อยู่แต่ภายในโรงละคร สามารถแสดงได้ทุกที่
- 9.ลำดับของการเต้นจะอยู่บนโครงสร้างที่ไม่สามารถคาดเดา เนื้อหาที่ไม่มั่นคง ไม่จำเป็น ต้องมีตรรกะ
- 10.เทคนิคของการตีความ ความคิดเชิงปรัชญาที่มีมิติ
- 11.ความคิดอิสระ

นาฏศิลป์ร่วมสมัย คือ รูปแบบนาฏศิลป์ที่มีความอิสระมากโดยมุ่งสู่การตอบคำถามบริบททางสังคมเป็นนาฏศิลป์ที่ถูกพัฒนา มาจากแนวคิดของนาฏศิลป์สมัยใหม่ มีการนำการแสดงละครหรือเทคโนโลยีเข้ามา ปราศจากลำดับชั้นของนักเต้น สามารถแสดงได้ทุกที่และควรเกิดจากการทดลองเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่สร้างสรรค์ทั้งในรูปแบบของการเคลื่อนไหว แนวความคิดหรือองค์ประกอบในการสร้างสรรค์ มีอิสระในการตีความทั้งต่อตัวผู้สร้างสรรค์ผลงานและ ผู้ชม

**นิยามใหม่แห่งความสามัคคี
จากการสร้างเอกภาพ
ในความเป็นหนึ่งเดียวกัน
สู่การสร้างเอกภาพบน
ความหลากหลาย**

รูปแบบกิจกรรม

- นิทรรศการ “ส่งเสริมความรักสามัคคี”
- กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “ไตรรงค์หลากหลายสี”
- การแสดงร่วมสมัย “ไตรรงค์หลากหลายสี”
- ระบายอาเศียรวาทเกิดพระเกียรติ 72 พรรษา พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
- การบรรเลงดนตรีส่งเสริมความรักสามัคคี

วิธีการดำเนินงาน

- ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาใช้เป็นแนวคิดในการสร้างกิจกรรม
- ออกแบบกิจกรรมและสร้างสรรค์รูปแบบศิลปะการแสดง
- ทดลองฝึกซ้อมปรับแก้กิจกรรมและรูปแบบศิลปะการแสดง
- นำกิจกรรมและศิลปะการแสดงเผยแพร่
- ประเมินผลกิจกรรม
- สรุปผลการดำเนินกิจกรรม

กำหนดการ

กำหนดการจัดกิจกรรม โครงการ

“ส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
ภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข”

ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ณ บริเวณลานพระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

วันเสาร์ ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เวลา ๑๒.๓๐ - ๑๓.๐๐ น. ลงทะเบียนเข้าร่วมงาน

เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. ผู้เข้าร่วมงานเข้าฐานกิจกรรมนิทรรศการ จำนวน ๕ ฐาน

ฐานที่ ๑ พระมหากษัตริย์กับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ฐานที่ ๒ สิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่พลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย

ฐานที่ ๓ ศาสตร์พระราชากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ฐานที่ ๔ พลังบรรสร้างสันติสุข

ฐานที่ ๕ บ้านประเทศไทย

เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๗.๓๐ น. กิจกรรมการบรรเลงดนตรีส่งเสริมความรักสามัคคี

และขับร้องเพลง พระราชนิพนธ์และเพลงไทยลูกทุ่ง

“ทิมกิตติวาติต แตรฝรั่งนั่งบรรเลง”

เวลา ๑๗.๓๐ - ๑๘.๐๐ น. พิธีเปิดงาน

๑) กล่าวรายวัตถุประสงค์ของการจัดงานตาม โครงการฯ

โดย คณะบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

พระนครศรีอยุธยา

๒) พิธีเปิดงานโครงการส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเอง
และผู้อื่นภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
เป็นประมุข ประธานในพิธีโดยท่านนายอำเภอ อำเภอโพธิ์ทอง

เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๘.๓๐ น.

๓) การแสดงระบำอาเคียวราชเทิดพระเกียรติ ๗๒ พรรษามหาราชา
เพื่อส่งเสริมความรักสามัคคี โครงการรัฐรักสามัคคี ถวายความภักดี ตามวิถี
วัฒนธรรม โดยนักศึกษาสาขาวิชา ศิลปะการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เวลา ๑๘.๓๐ - ๒๑.๐๐ น.

๔) ผู้เข้าร่วมงานเยี่ยมชมนิทรรศการ “ส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิ
หน้าที่ของตนเองและผู้อื่นภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข”

กำหนดการ

กำหนดการจัดกิจกรรมโครงการ

“ส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
ภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข”

ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ณ บริเวณลานพระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

วันอาทิตย์ ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เวลา ๑๒.๓๐ - ๑๓.๐๐ น. ลงทะเบียนเข้าร่วมงาน

เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ผู้เข้าร่วมงานเข้าฐานกิจกรรมนิทรรศการ จำนวน ๕ ฐาน

ฐานที่ ๑ พระมหากษัตริย์กับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ฐานที่ ๒ สิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่พลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย

ฐานที่ ๓ ศาสตร์พระราชากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ฐานที่ ๔ พลังบรรสร้างสันติสุข

ฐานที่ ๕ บ้านประเทศไทย

เวลา ๑๗.๐๐ - ๑๘.๓๐ น. กิจกรรมการบรรเลงดนตรีส่งเสริมความรักสามัคคี และขับร้องเพลง

พระราชนิพนธ์และเพลงไทยลูกทุ่ง “ทิมกิตติวาทีต แตรฝรั่งนั่งบรรเลง”

เวลา ๑๘.๓๐ - ๑๙.๐๐ น. การแสดงระบำอาเคียววาทเทิดพระเกียรติ ๗๒ พรรษามหาราชา

เพื่อส่งเสริมความรักสามัคคี โครงการรู้รักสามัคคี ถวายความภักดี

ตามวิถี วัฒนธรรม โดยนักศึกษสาขาวิชา ศิลปะการแสดง

คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เวลา ๑๘.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. ผู้เข้าร่วมงานเยี่ยมชมนิทรรศการ“ส่งเสริมความรักสามัคคี เข้าใจสิทธิ

หน้าที่ของตนเองและผู้อื่นภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุข”

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

รายชื่อผู้เข้าร่วม	จำนวนผู้เข้าร่วม/คน	วันที่เข้าร่วม
ชาวตำบลตำหยาด อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง	659	15-16 ก.พ. 2568
โรงเรียนเชียงรากน้อย ต.เชียงรากน้อย อ.บางปะอิน จ.อยุธยา	626	24 ก.พ. 2568
โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 2 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.อยุธยา	200	24 ก.พ. 2568
โรงเรียนอุดมศิลป์วิทยา ต.ตลาดเกรียบ อ.บางปะอิน จ.อยุธยา	222	25 ก.พ. 2568
รวมทั้งสิ้น	1,707	

วิธีประเมินผล

- สัมภาษณ์ความรู้ความเข้าใจก่อนดำเนินกิจกรรม
- สังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมระหว่างร่วมกิจกรรม
- สัมภาษณ์ความรู้ความเข้าใจหลังดำเนินกิจกรรม

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- **เชิงปริมาณ**

มีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าที่กำหนด

- **เชิงคุณภาพ**

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถอธิบายเอกภาพแห่งความสามัคคีโดยให้ความสำคัญกับความหลากหลายมากกว่าความเป็นหนึ่งเดียว

สรุปผลและอภิปราย

กิจกรรมและศิลปะการแสดงร่วมสมัยสามารถใช้เป็นสื่อกลางในการสร้าง การรับรู้และเข้าใจต่อนิยามใหม่คำว่า รัฐศาสตรบัณฑิต บนพื้นฐานของความพลวัตทาง สังคมที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นปัจจัยสำคัญทำให้พรมแดนที่เคยเป็นเส้น แบ่งนั้นเลือนหายไป การถ่ายโอนในมิติเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมจึงเกิด ขึ้นอย่างไร้พรมแดนและปราศจากเงื่อนไขด้านเวลา

ความท้าทายหนึ่งที่จำเป็นต่อการจัดการผลกระทบจากปรากฏการณ์ดัง กล่าวคือ การสร้างความเข้าใจใหม่ต่ออยู่ร่วมกันในสังคมต่อคนในชาติในฐานะที่ เราคือประชากรของโลก มิใช่ประชากรของประเทศเพียงอย่างเดียว การสร้าง ความตระหนักรู้ในการเคารพซึ่งความแตกต่างและหลากหลาย จึงเป็นเสมือนการ สร้างภูมิคุ้มกันต่อความมั่งคั่งทั้งในระดับชาติและสากล

นอกจากนี้ในกิจกรรมโครงการฯ อาศัยทฤษฎีแนวคิดการบูรณาการรายวิชา เพื่อเชื่อมโยงวิชาการ องค์ความรู้และทักษะของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม ผล ลัทธิของกิจกรรมสะท้อนความเข้าใจและกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ผ่าน การออกแบบกระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้จากอาจารย์ผู้สอน รวมถึงเชื่อมโยงหลักคิดสำคัญของกิจกรรมโครงการที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมความรักสามัคคีตามแนวทางของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัย สำคัญ

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ พระตำหนักคำหยาด ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ โรงเรียนเชียงรากน้อย ต.เชียงรากน้อย อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ โรงเรียนเชียงรากน้อย ต.เชียงรากน้อย อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ โรงเรียนเชียงรากน้อย ต.เชียงรากน้อย อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ โรงเรียนเชียงรากน้อย ต.เชียงรากน้อย อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ โรงเรียนเชียงรากน้อย ต.เชียงรากน้อย อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ประมวลภาพกิจกรรม

ณ โรงเรียนเชียงรากน้อย ต.เชียงรากน้อย อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

บรรณานุกรม

เขมิกา จินดาวงศ์. (2551). การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล = Analysis of narrative structure in the films of Apichatpong Weerasethakul / เขมิกา จินดาวงศ์. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. <https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/Info/item/dc:110103>

บุญเจือ, ศิริติ (1979) "ปรัชญาในรสนะของลัทธิอัตถิกาวนียม," Journal of Letters: Vol. 11: Iss. 1, Article 2. DOI: 10.58837/CHULA.JLETTERS.11.1.1 Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jletters/vol11/iss1/2>

รัชฎาพร เกตานนท์. (2023). เอกภาพบนความหลากหลาย: แนวคิดการพัฒนาสังคมไทยสมัยหลังนวยุค. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย, 19(1), 135-147. สืบค้นจาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/QLLJ/article/download/263874/179063/1038208>

จิรากรณ จันทรโณม และสุวิน ทองปิ่น. (2563). ปรัชญาการศึกษาอัตถิกาวนียมกับแนวทางการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย. วารสารวิชาการธรรมศาสตร์, 20(2) (เมษายน-มิถุนายน 2563), 185-196. สืบค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/dhammathas/article/download/117295/164911>

ธนกร สรรยวราภิก. (2558). กระบวนการสร้างสรรค์นาฏยศิลป์ร่วมสมัย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 9(2), 17-29. สืบค้นจาก http://huso.bsru.ac.th/husocjournal/file/public_article/9-2-2%20Tanakorn%20Sunvaraphiphu_14-07-2022_11-52-15.pdf

Contact Us

 035-2454000, 035-276555 ต่อ 4525

 saraban_human@aru.ac.th

 www.aru.ac.th/human

 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
96 ถ.ปรีดีพนมพงค์ ต.ประตู่ชัย
อ.พระนครศรีอยุธยา
จ.พระนครศรีอยุธยา 13000

